

Architektura komputerów

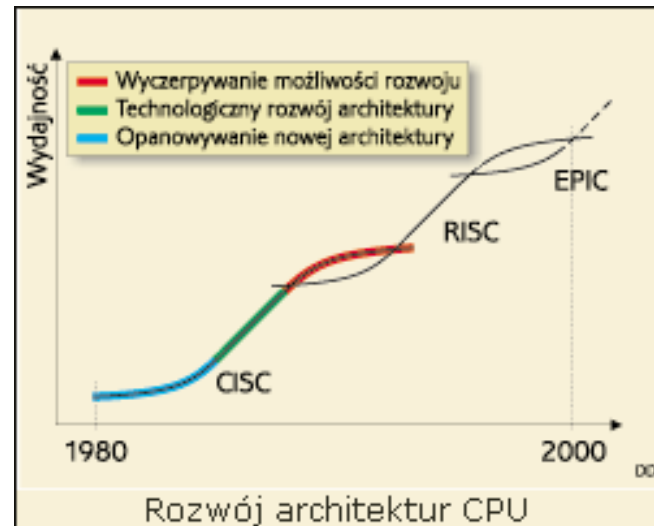
sem. zimowy 2024/2025

cz. 6

Tomasz Dziubich

- Pierwsze procesory on-chip (IBM, Intel) ~1965, 1971
- Procesory RISC (HP, Patterson) ~ 1985
- Procesory EPIC (Intel) ~ 2000

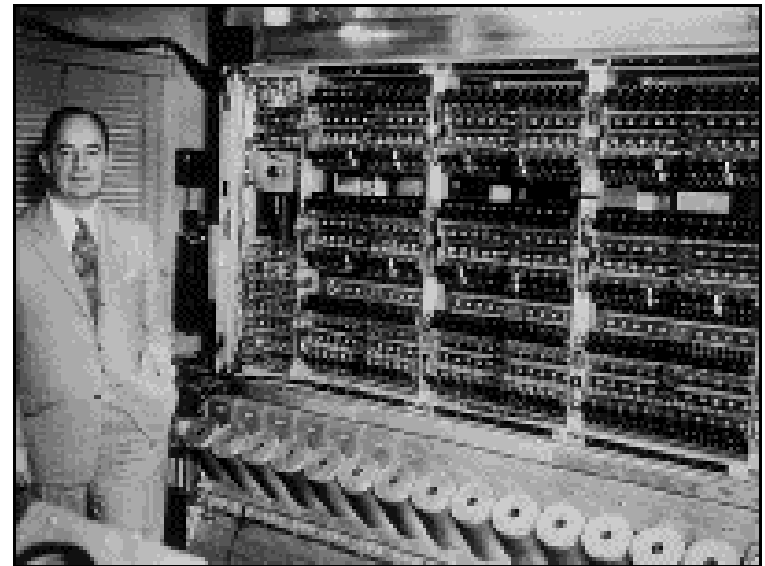

- Complex Set Instruction Computer –
Komputery o złożonym zbiorze instrukcji
- Brak precyzyjnej definicji
 - Duża liczba rozkazów (100 – 250)
 - Rozkazy realizujące specjalizowane zadania (MOVS itd.)
 - Duża liczba trybów adresowania (5 – 20)
 - Zróżnicowana długość rozkazów
 - Zróżnicowany czas wykonania rozkazów
 - Mikroprogramowalna jednostka sterująca

VAX 11/780 (IBM)

- 304 Instrukcje
- 16 trybów adresowania
- 12 długości rozkazów

Wykorzystanie rozkazów

Procesory 16 bitowe

Motorola MC68020

Intel 80286

Typ rozkazu	Średnie użycie	Średnie użycie
Przesyłanie danych	46,3%	43%
Skoki, wywołania	26,6%	15%
Arytmetyczne	14,1%	15%
Porównania	10,4%	10%
Logiczne	1,6%	7%

Procentowe wykorzystanie rozkazów w architekturze x86

Instrukcje	Średnia
load	22
conditional branch	20
compare	16
store	12
add	8
and	6
sub	5
move register-register	4
call	1
return	1
Razem	95

Wykorzystanie odwołań do danych

- Większość argumentów wykorzystywanych w językach wysokiego poziomu to zmienne pojedyncze (skalarne)
- 80% wszystkich zmiennych stanowią zmienne lokalne
- Liczba parametrów podprogramów — średnio 5
- Liczba zmiennych lokalnych podprogramów — średnio 7
- Poziom zagnieżdżenia wywołań podprogramów — średnio 6

- Reduced Set Instruction Computer – Komputery o zredukowanym zbiorze instrukcji
- Brak precyzyjnej definicji
 - Większość rozkazów wykonywana w jednym cyklu rozkazowym
 - Stosunkowo niewiele trybów adresowania
 - Łatwe do zdekodowania, stałej długości formaty rozkazów
 - Obszerny zbiór rejestrów uniwersalnych
 - Dostęp do pamięci ograniczony do rozkazów STORE/LOAD

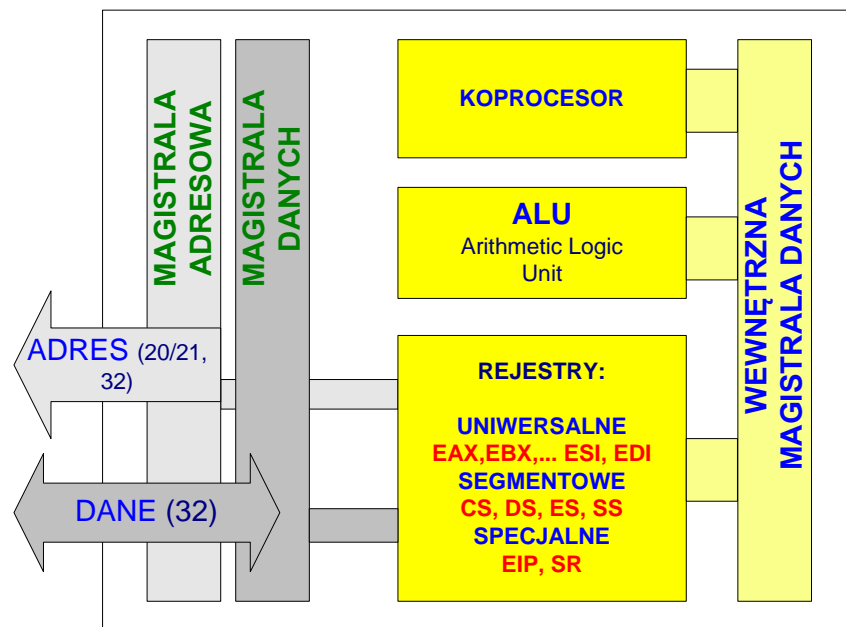
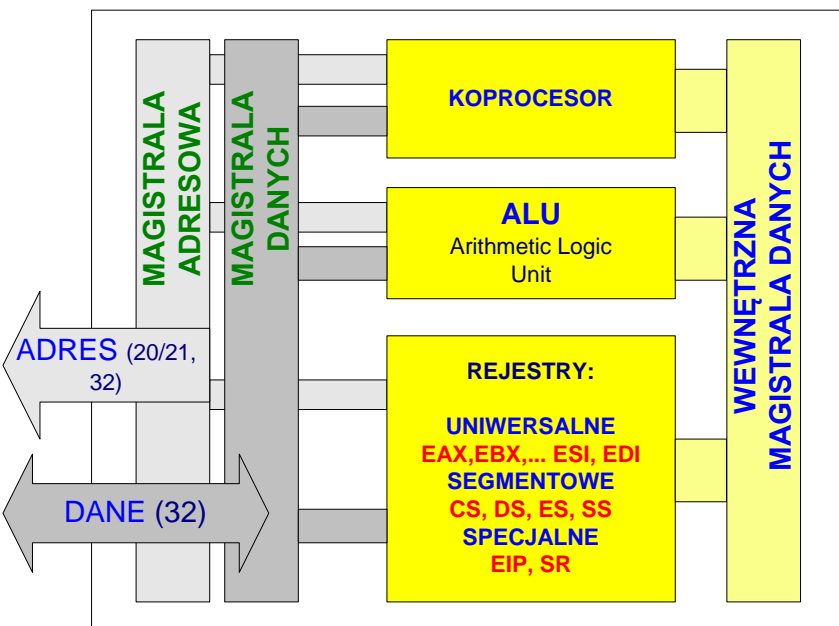
- Rozkazy działają zazwyczaj na argumentach w rejestrach, a nie w pamięci
- Układowo zrealizowana jednostka sterująca
- Przetwarzanie odbywa się w sposób potokowy
- Kompilatory dla RISC'ów mają duże możliwości optymalizacyjne

- Rejestry wewnętrzne
- Formaty rozkazów
- Komunikacja z pamięcią
- Przekazywanie parametrów
- Jednostka sterująca
- Przetwarzanie potokowe
- Architektury superskalarne i superpotokowe
- Wydajność mikroprocesorów

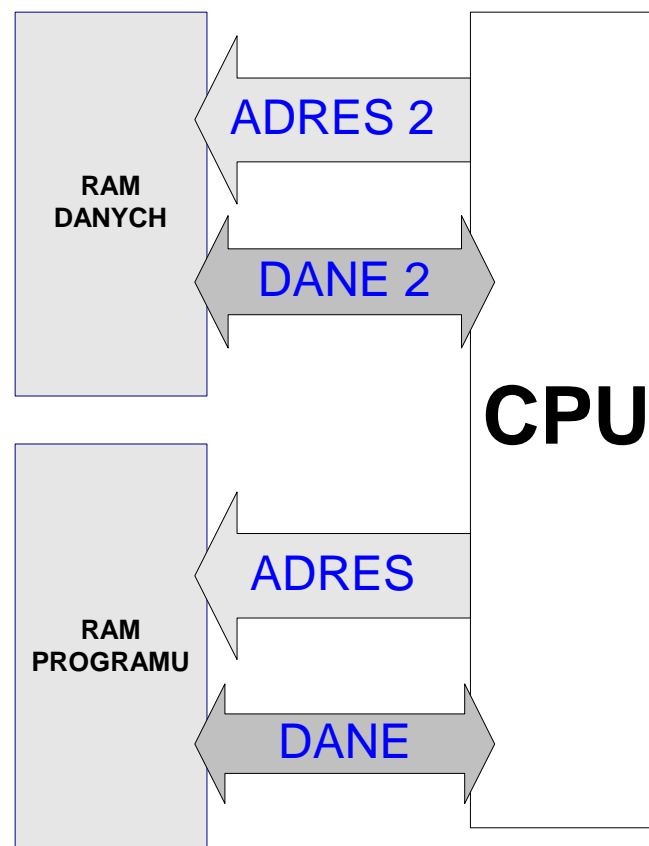
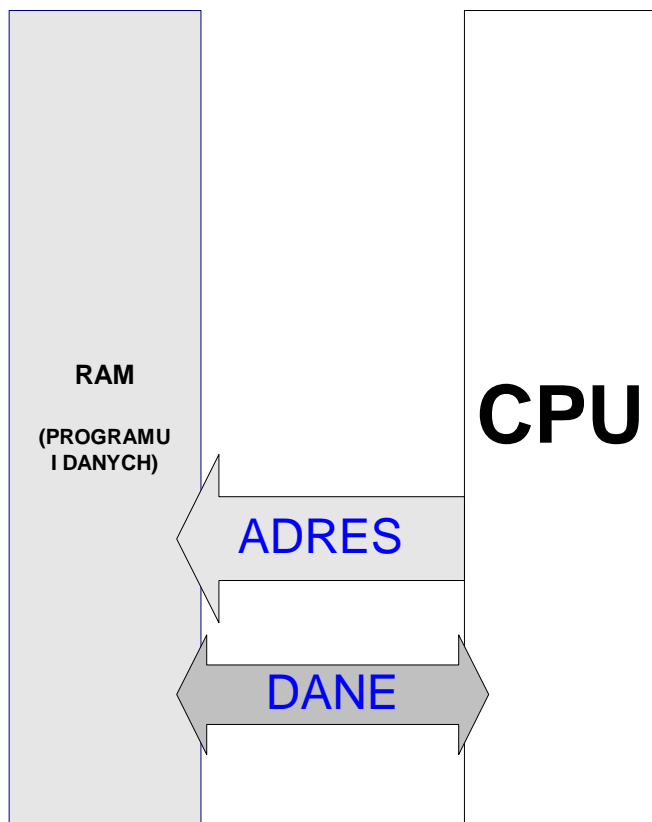
Architektura RISC i CISC

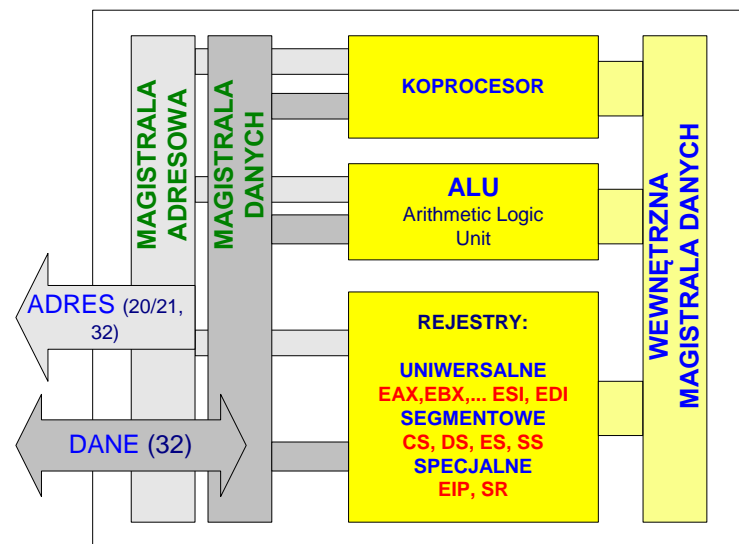
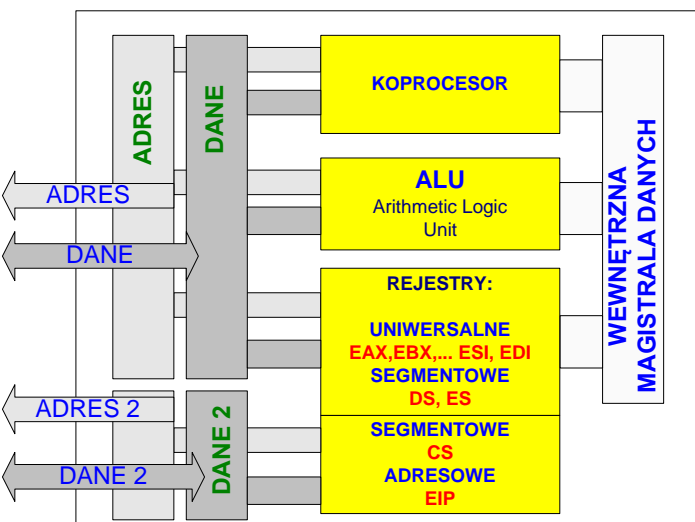
- Wąskie gardło klasycznej architektury von Neumanna to konieczność pobierania równocześnie instrukcji (kodu) oraz argumentów instrukcji (danych) z tej samej pamięci
- Architekturę (komputera) harwardzką wyróżnia rozdzielenie pamięci operacyjnej dla rozkazów i danych (dwie oddzielne magistrale)

Architektura harwardzka

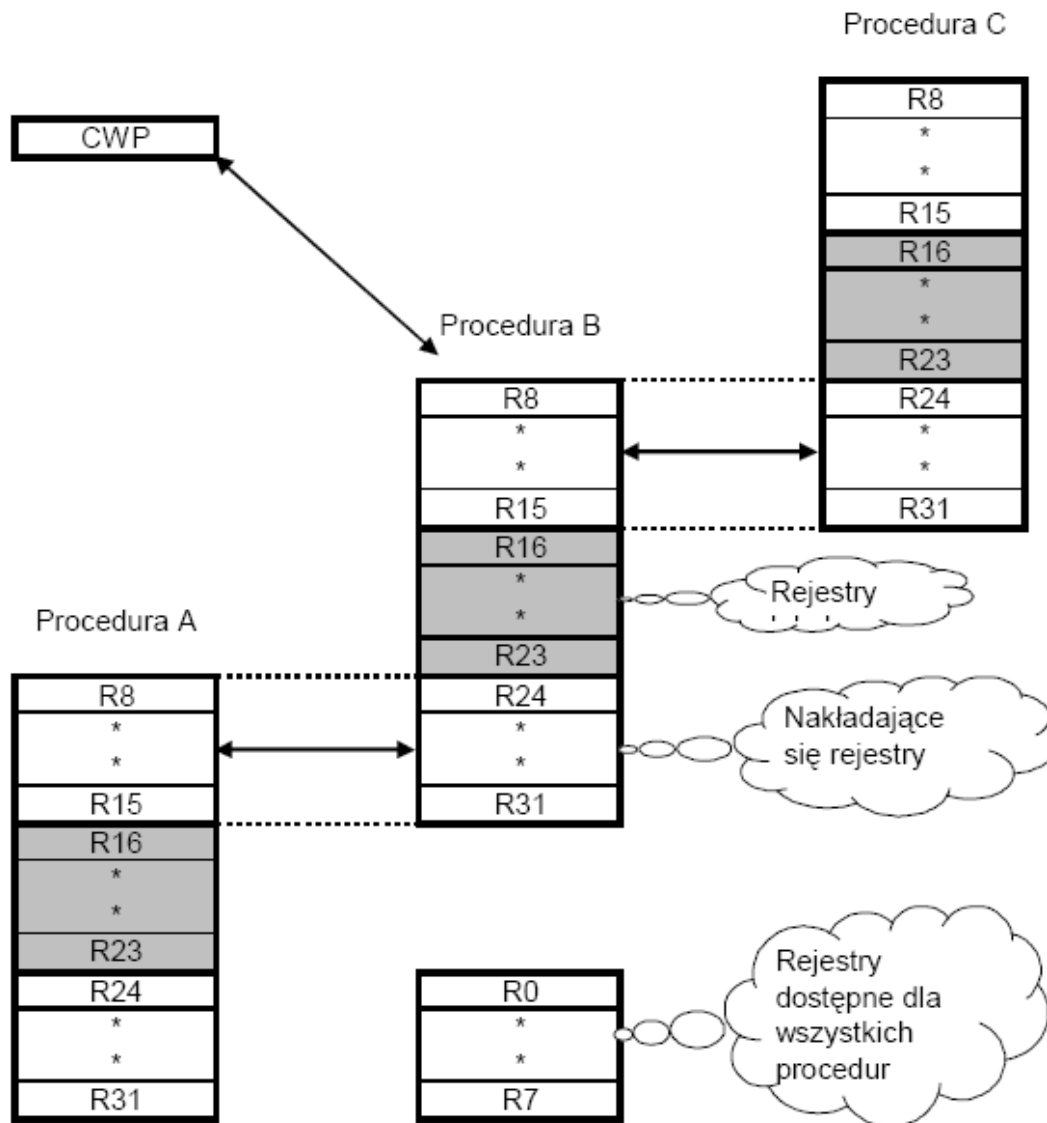

- Architektura ta ma zastosowanie dla obu rodzin procesorów, jednak do tej pory były wykorzystywane w RISC'ach

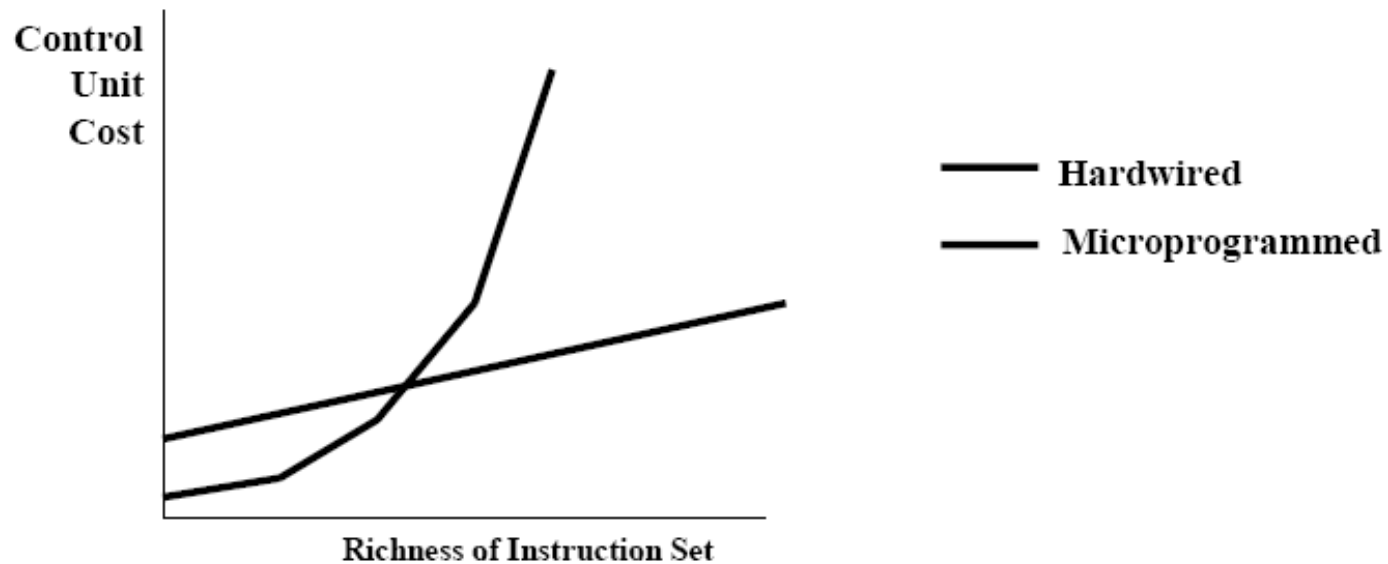

Przekazywanie paramterów (RISC)

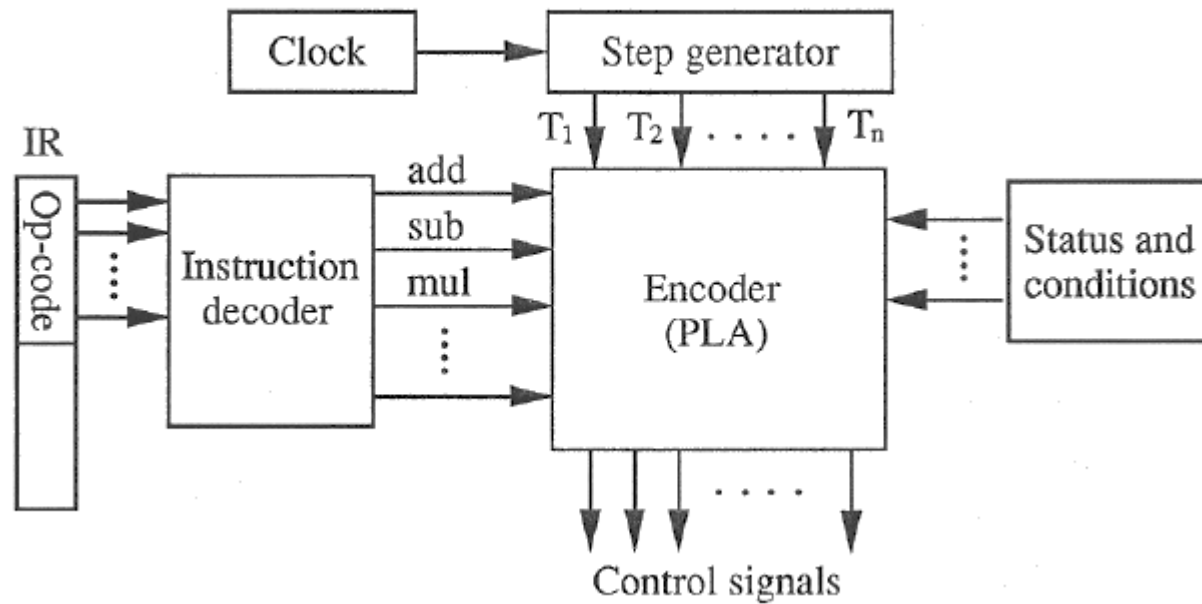
- Mikroprogramowa
- Układowa

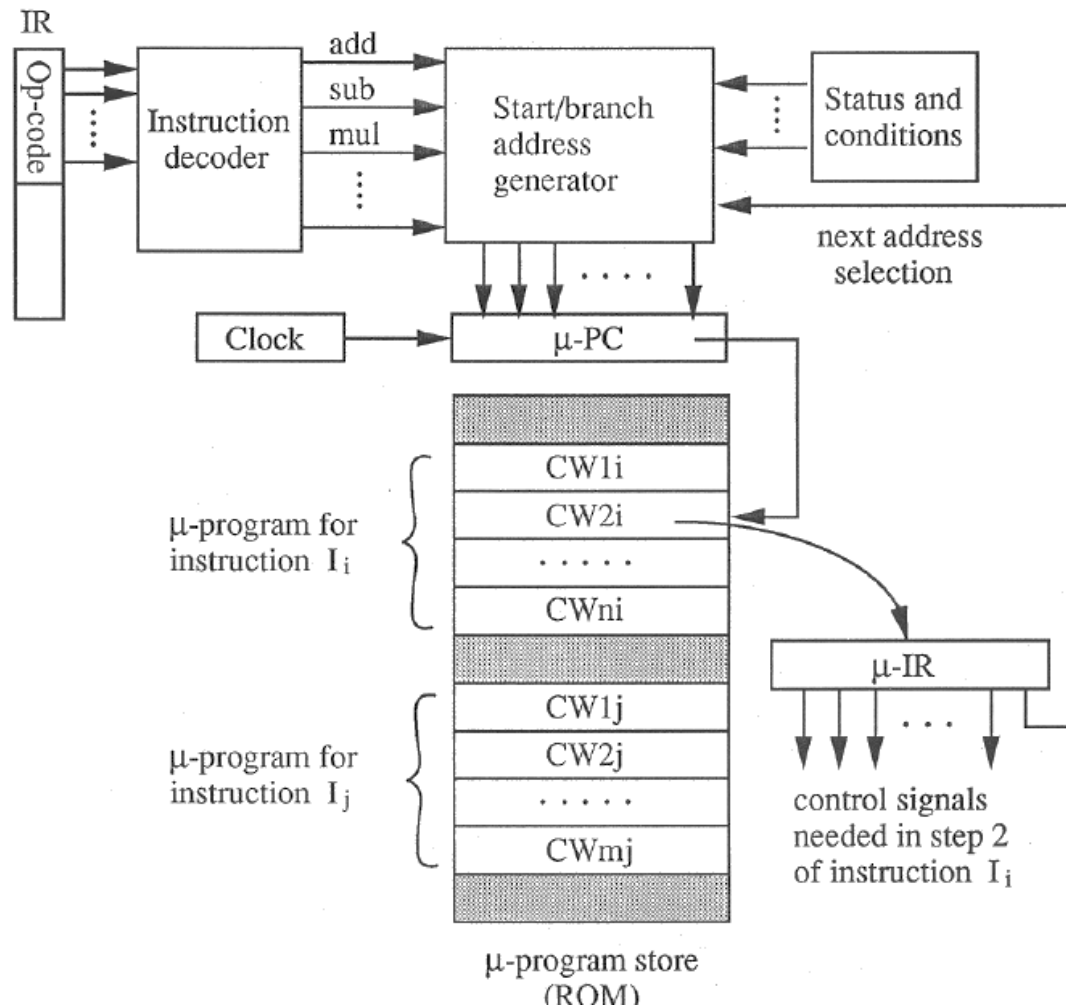
Budowa układowej jednostki sterującej

Hardwired Control

μ -Programmed Control

- Wąskie gardło klasycznej architektury von Neumanna to konieczność pobierania równocześnie instrukcji (kodu) oraz argumentów instrukcji (danych) z tej samej pamięci
- Architekturę (komputera) harwardzką wyróżnia rozdzielenie pamięci operacyjnej dla rozkazów i danych (dwie oddzielne magistrale)

Rejestry

R0 - R31

PC

HI

LO

■ Kategorie instrukcji

- Load/Store
- Computational
- Jump and Branch
- Floating Point
 - coprocessor
- Memory Management
- Special

Trzy formaty instrukcji, wszystkie o rozmiarze 32 bitów

OP	rs	rt	rd	sa	funct
----	----	----	----	----	-------

OP	rs	rt	immediate
----	----	----	-----------

OP	jump target
----	-------------

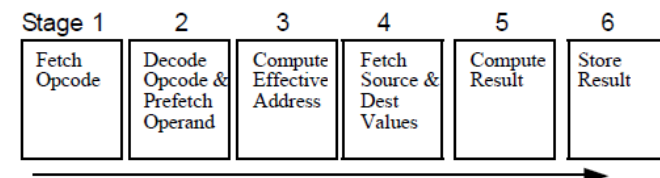
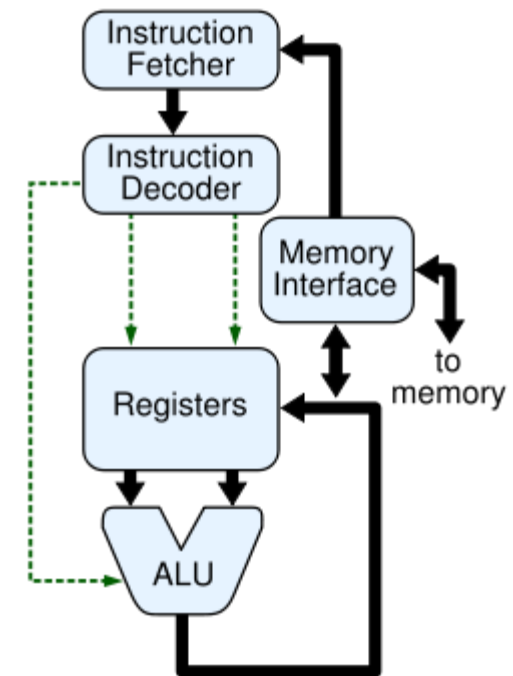
add \$1,\$2,\$3 ; \$1 = \$2 + \$3 (signed)

W wykonaniu każdej instrukcji przez procesor można wyróżnić kilka faz. Typowo wyróżnia się następujące fazy:

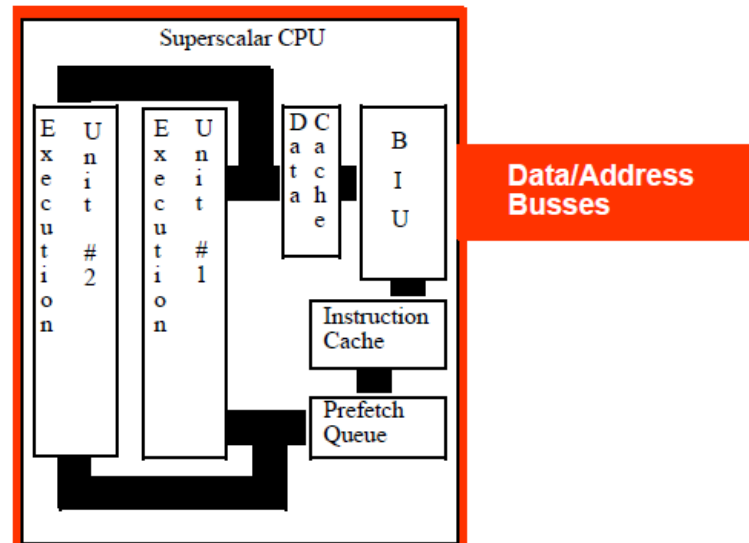
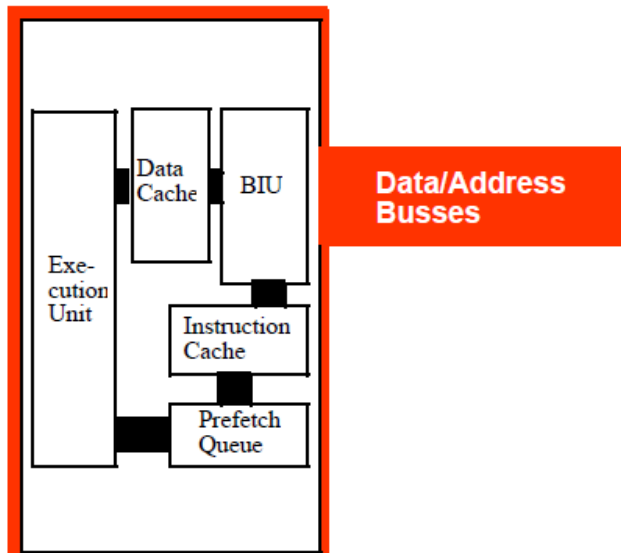
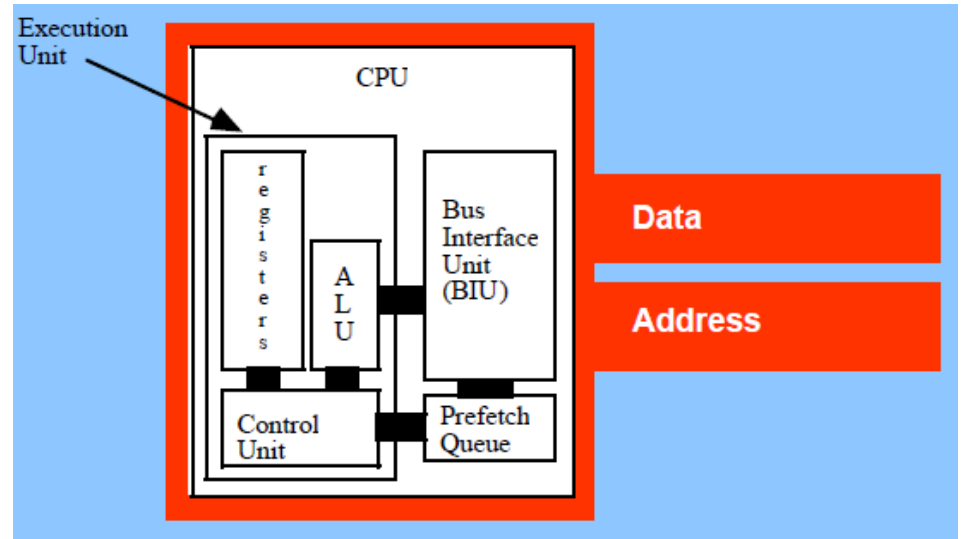
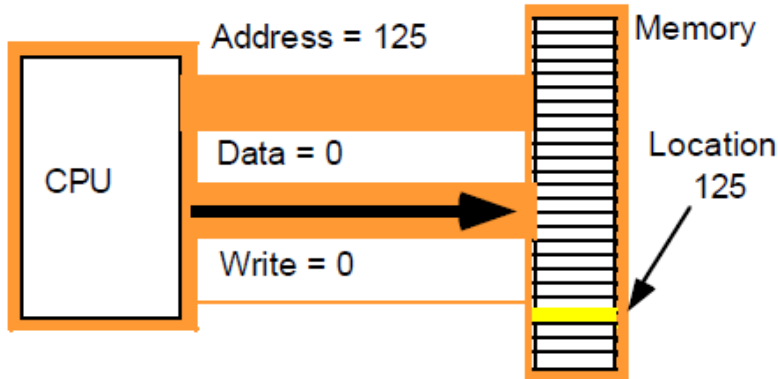
- **FETCH** - pobranie instrukcji
- **DECODE** - dekodowanie obrazu binarnego instrukcji
- **READ** - odczyt argumentów instrukcji z rejestrów procesora lub z pamięci
- **EXECUTE** - wykonanie operacji arytmetycznej lub logicznej
- **WRITE** - zapis wyniku do rejestru lub pamięci

Należy zauważyć, że dla wielu instrukcji niektóre z wymienionych faz są zbędne, np. instrukcja przesłania międzyrejestrowego nie wymaga użycia jednostki arytmetyczno-logicznej

Bloki funkcjonalne procesora

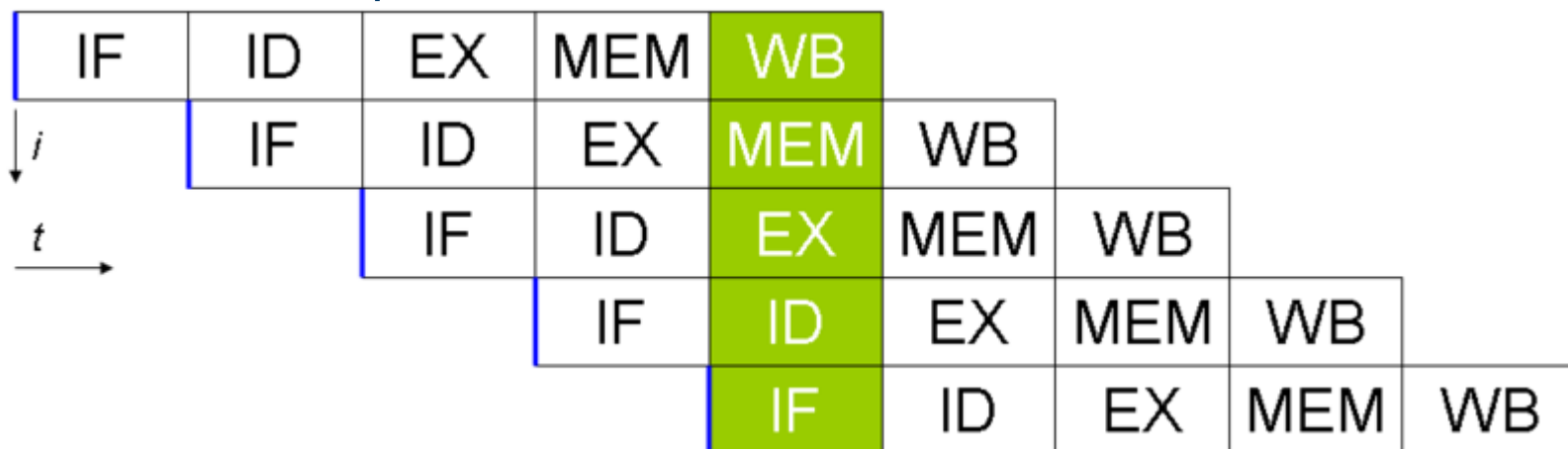

Przetwarzanie potokowe

Przetwarzanie potokowe

add EAX, 1234h = 05 34 12 00 00

krok	ADRES	DANE
1	IP	Fetch: pobranie kodu instrukcji
2	-	Decode (rozpoznanie instrukcji)
3	IP+1	Read: operand (00 00 12 34h)
4	-	Execute (wykonywanie instrukcji)
5	xxxx	Write: wynik dodawania
6	IP+5	Fetch: następna instrukcja
7

HIPERPOTOK PROCESORA Intel Pentium 4

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
TC	Nxt IP	TC	Fetch	Drive	Alloc	Rename	Que	Sch	Sch	Sch	Disp	Disp	RF	RF	Ex	Flgs	Br Ck	Drive	

rok	ADD [1234h],EBX	ADD ECX,10	MOV BX,[22h]	MOV DX,[22h]	MOV DX,[22h]
1	FETCH				
2	DECODE	FETCH			
3	READ	DECODE	FETCH		
4	EXECUTE	READ	DECODE	FETCH	
5	WRITE	EXECUTE	READ	DECODE	FETCH
6	FETCH (nast. instr.)	WRITE	EXECUTE	READ	DECODE
7	DECODE	FETCH (nast. instr.)	WRITE	EXECUTE	READ
8		DECODE	FETCH (nast. instr.)	WRITE	EXECUTE
9			DECODE	FETCH (nast. instr.)	WRITE
10				DECODE	FETCH (nast. instr.)

Potok o „głębokości” 5:

Wykonywanie każdej instrukcji trwa 5 cykli, ale *efektywnie* tylko jeden.

Zakłócenia w PP nazywa się hazardami

- realizacja niektórych etapów może powodować konflikty dostępu do pamięci;
- jeśli czasy trwania poszczególnych etapów mogą być niejednakowe, to na różnych etapach wystąpi pewne oczekiwanie;
- w programie występują skoki (rozgałęzienia) warunkowe, które mogą zmienić kolejność wykonywania instrukcji;
- wystąpienie przerwania sprzętowego lub wyjątku procesora stanowi zdarzenie nieprzewidywalne i również pogarsza przetwarzanie potokowe;
- niektóre rozkazy wymagają dodatkowych cykli (np. do ładowania danych);
- czasami rozkazy muszą oczekiwać z powodu zależności od nie zakończonych poprzednich rozkazów
- system musi zawierać rozwiązania zapobiegające tego rodzaju konfliktom;

Podstawowe problemy: oczekiwanie na wyniki

- odczyt po zapisie
- zapis po odczycie
- zapis po zapisie

rok	ADD EAX,1234h	ADD EAX,EBX
1	FETCH	
2	DECODE	FETCH
3	READ	DECODE
4	EXECUTE	READ
5	WRITE	EXECUTE
6	FETCH (nast. instr.)	WRITE
7	DECODE	FETCH (nast. instr.)
8		DECODE
9		

rok	ADD EAX,1234h	ADD EAX,EBX
1	FETCH	
2	DECODE	
3	READ	
4	EXECUTE	FETCH
5	WRITE	DECODE
6	FETCH (nast. instr.)	READ
7	DECODE	EXECUTE
8		WRITE
9		FETCH (nast. instr.)
10		DECODE

- Szeregowanie statyczne (odpowiednia kompilacja usuwa 70% zależności)
- Szeregowanie dynamiczne (sprzętowe) – prekursor Out of Order
- Technika notowania (scoreboarding)

Podstawowe problemy: rozgałęzienia programu

rok	ADD [1234h],EBX	JC +10	MOV BX,[22h]	MOV DX,[22h]	MOV DX,[22h]
1	FETCH				
2	DECODE	FETCH			
3	READ	DECODE	FETCH		
4	EXECUTE	READ	DECODE	FETCH	
5	WRITE	EXECUTE	READ	DECODE	FETCH
6	FETCH (nast. instr.)	WRITE	EXECUTE	READ	DECODE
7	DECODE	FETCH (nast. instr.)	WRITE	EXECUTE	READ
8		DECODE	FETCH (nast. instr.)	WRITE	EXECUTE
9			DECODE	FETCH (nast. instr.)	WRITE
10				DECODE	FETCH (nast. instr.)

rok	ADD [1234h],EBX	JC +10	MOV AX, 0	MOV DX,[22h]	MOV DX,[22h]
1	FETCH				
2	DECODE	FETCH			
3	READ	DECODE			
4	EXECUTE	READ			
5	WRITE	EXECUTE			
6	FETCH (nast. instr.)	WRITE			
7	DECODE	FETCH (nast. instr.)	FETCH		
8		DECODE	DECODE	FETCH	
9			READ	DECODE	FETCH
10			EXECUTE	READ	DECODE
11			WRITE	EXECUTE	READ
12			FETCH (nast. instr.)	WRITE	EXECUTE

- Zwiłokrotnianie strumieni
- Bufor pętli
- Przewidywanie statyczne (75%)
- Przewidywanie dynamiczne
 - Bit(y) historii
 - Tablica historii skoków (BTB)
- Kodowanie bez użycia skoków

- Metoda predykatorywa

```
if (x > 5) printf("x > 5\n");  
else printf("x <= 5\n");
```

```
b1, b2 = cmp.gt x,5      // obliczenie zmiennych  
                        // boolowskich b1 i b2 na  
                        // podstawie porównania x i 5  
(b1) callprintf "x > 5\n" // instrukcja jest  
                        // wykon. gdy b1=true  
(b2) callprintf "x <= 5\n" // instrukcja jest  
                        // wykon. gdy b2=true
```


- Kodowanie bez użycia skoków

```
mov eax, esi
cmp esi, edi
jae dalej
mov eax, edi
dalej: call wyswietl32
```

$b = ESI > EDI$

wynik = $ESI \& b + EDI \& (\sim b)$

print (wynik)

```
mov edx, 0 ; zmienna b
```

```
cmp esi, edi
```

```
setg dl ; wpisanie 1 do DL
```

; jeśli $ESI > EDI$

```
neg edx ; zmiana znaku liczby
```

; kodowanej w U2

; jeśli liczba w ESI była większa od liczby w EDI, to w EDX

; (zmienna b) będą same jedynki, w przeciwnym razie same zera

```
and esi, edx
```

```
not edx
```

```
and edi, edx
```

```
or esi, edi
```

```
mov eax, esi
```

```
call wyswietl32
```


- Optymalizacja kodu

```
mov ax, K  
add ax, M  
add ax, N  
add ax, P  
mov J, ax
```

```
mov bx, K  
mov ax, M  
add bx, N  
add ax, P  
add ax, bx  
mov J, ax
```



```
1. r16 = call rand ( )
2. add r16 = r16, 2
3. mul r16 = r16, 4
4. st8 [r16] = 2
5. ld8 r17 = addr("x")
// wyznaczanie adresu "x"
6. ld8 r18 = [r17]
// ładowanie zmiennej x z pamięci
8. add r18 = r18, 1
9. st8 [r17] = r18
// zapisywanie x do pamięci
```

```
1. r16 = call rand ( )
2. ld8 r17 = addr("x")
// wyznaczanie adresu "x"
3. ld8 r18 = [r17]
// ładowanie zmiennej x z pamięci
4. add r16 = r16, 2
5. mul r16 = r16, 4
6. st8 [r16] = 2
7. add r18 = r18, 1
8. st8 [r17] = r18
// zapisywanie x do pamięci
```


HISTORIA MĄDROŚCIĄ
PRZYSZŁOŚĆ WYZWANIEM